

ÉLŐ VÍZ

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2012. április 1.
Virágvasárnap

Hozsanna! Áldott, aki az Úr nevében jön!

Bevonulás és kivonulás

A mai vasárnapon, amelyet a magyar hagyomány szerint Virágvasárnapnak nevezünk, Jézus jeruzsálemi bevonulását ünnepeljük.

A virágvasárnapi körmenet elején erről az eseményről olvastunk a szentírásból. Jézus egy szamár hátán ülve bevonul a városba, miközben az emberek palmaágakkal integetnek neki, éljenezve köszöntik, sőt, egyesek még a ruháikat is leterítik elé az útra.

A jeruzsálemi bevonulás során Jézus utolsó alkalommal megy be a városba. Néhány nap múlva pedig utolsó útját járva kijön a városból, a keresztet hordozva felmegy a Golgota hegyére, amely a városon kívül volt. Amikor befelé megy, az emberek örvendezve és

énekelve köszöntik. Amikor kifelé vezet keresztútja talán ugyanazok az emberek szitkozódva és gúnyolódva nézik szenvedését. Akik most „hozsannát” kiáltanak, néhány nap múlva ezt kiabálják: „Keresztre vele!” A bevonulás dicsőséges Jézus számára, a távozás emberi szemmel nézve szégyenteljes. Az emberek most leterítik ruháikat az út porába Jézus elé, aki királyként vonul be a városba, a kifelé vezető úton viszont az ég és a föld királya a kereszt súlya alatt többször is a föld porába roskad, s csak egy személy van, Veronika, aki kendőjével megtörli az Úr véres arcát. Az asszonyok, akik a városba vonuláskor zsoltárokat énekelnek, pár nap múlva sírva nézik a kereszttjét hordozó férfit. Jézust most körülveszi a nép és az emberek szeretete, de nagypénteken mindenkitől elhagyatva függ majd a kereszten.

Mindenkit érint

Virágvasárnapkal elkezdődik a Nagyhét, amely során nagycsütörtök este leülünk majd Jézus mellé az utolsó vacsora termében, s aztán meghív minket az Úr, hogy virrasszunk vele szenvedésének éjszakáján.

Nagypénteken lélekben elkísérjük őt a Golgotára, ahol bűneinkért, megváltásunkért meghal a kereszten. Másnap, húsvét éjszakáján együtt ünnepeljük feltámadását, s hajnalban sírjához indulunk, s reméljük, hogy hitünk jutalmaként már nem a halott Jézus testét fogjuk megtalálni, hanem találkozhatunk az élő, a feltámadt Krisztussal.

2000 évvel ezelőtt Jézus szenvedésé-

nek és halálának napjaiban mindenféle ember jelen volt Jeruzsálemben, akik elmentek az ünnepekre. Zsidók és pogányok, hívők is hitetlenek, az Úr életére török és a benne hívők egyaránt. Voltak, akik talán semmit sem hallottak a történetekből, mások hallották, de nem érdekelte őket egy ember borzalmas halála, ismét mások értetlenül szemlélték az eseményeket. A nép szitkozódott, a római katonák gúnyolódtak, az asszonyok sírtak, a Krisztusban hívők tehetetlenül vártak. Nem mindenki ismerte fel a kereszten meghaló Jézusban az Isten Fiát, s nem mindenki találkozhatott a feltámadottal.

Napjainkban is mindenkit másképp érint meg az ünnep. Számomra mit jelent Krisztus szenvedése?

Életutad társaként

Urunk, Jézus Krisztus!

Földi életed során mindig tudtad, merre visznek lépteid, s hová vezet az út, amelyen elindultál. Szavaiddal, tanításoddal, igazságoddal utat találtál az emberi szívekhez, s megmutattad az Istenhez vezető utat. Életutad végső soron mindig felfelé vitt, Atyád felé, aki örökre magához ölelt a Golgotán álló kereszten.

Társaid szeretnék lenni utadon, amely a halálon keresztül az életre vezet! Segíts minket, hogy az evangéliumhoz méltóan éljünk!

Virágvasárnap

Iz 50,4-7

Fil 2,6-11

Mk 14,1-15,47

Nagyhétfő

Iz 42,1-7

Jn 12,1-11

Nagykedd

Iz 49,1-6

Jn 13,21-33.36-38

Nagyszerda

Iz 50,4-9a

Mt 26,14-25

Nagycsütörtök

Kiv 12,1-8.11-14

1Kor 11,23-26

Jn 13,1-15

Nagypéntek

Iz 52,13-53,12

Zsid 4,14-16; 5,7-9

Jn 18,1-19,42

Nagyszombat

Ter 1,1-2,2

Kiv 14,15-15,1

Róm 6,3-11

Mk 16,1-7

Húsvétvasárnap

ApCsel 10,34a.37-43

Kol 3,1-4

Jn 20,1-9